

De nieuwe horizon van Mohammed

Ik kom niet van een andere planeet. Ik ben geen vreemd wezen, zonder handen, ogen, hart of gevoel. Ik ben een Arabische man, waar mensen omheen lopen, die vooral niet in het licht moet gaan staan. Waarom ben ik hier dan? Elke dag zoek ik het antwoord op die vraag. Het is moeilijk aan te geven. Mijn hele leven is veranderd. Ik ben veranderd, net als mijn gevoelens en dromen. Het is moeilijk om duidelijk te maken wat de oorlog van mij gestolen heeft. Ik leef er nu tussenin: het heden en verleden, verlangen en missen, realiteit en droom.

Ja, ik ben een Syrische vluchteling. Wat is Syrië? Ik zal u vertellen wat Syrië voor mij is. Syrië is als de wieg van beschaving: de eerste olijfbom, het eerste graanveld, de eerste ploeg die door een akker ging. De historische grond waarop religies gevormd zijn; de grond waarop Jezus Christus liep, waar Paulus de Doper, begraven ligt. Het eerste alfabet komt ervandaan, net als de oudste muzieknoot.

Ik heb deze gronden niet zomaar verlaten, de reis met de boot des doods maak je niet voor je plezier. Ik was niet de enige die zijn blik gericht hield op de horizon. Om nieuwe hoop te zien gloren. Veertig man in een rubberen boot, enkelen hangend in het water, vertrouwend op de oranje zwemvesten en de goedheid van het lot. Waarom laten jonge mannen als ik het mooiste land van de wereld achter ons? Ieder heeft zijn eigen geldige redenen, is ontsnapt aan zijn eigen onmogelijke situatie. En geloof me, als ik had kunnen blijven, had ik dat gedaan.

Het leven hier is zo anders dan ik gewend was. Ik ben een ander persoon geworden. Maar ik wil niet dat u mij ziet als een zielige en zwakke man. Die wil ik niet zijn. Misschien ben ik als een vogel, die zijn nestje wil bouwen in verre oorden, hoe groot de afstand ook moge zijn. Misschien als een man, die naar de maan wil gaan, beseffend hoe onhaalbaar ver dat is. Misschien ben ik als een blinde, die het leven inkleurt met zijn fantasie, terwijl hij alleen zwart ziet, maar die zichzelf overtuigd heeft van de echtheid van de kleuren.

De oorlog nam alles. Maar geen pijn, geen leren; geen verlies, geen winst. Ik ben een ander geworden en dat is niet alleen negatief. Ik geef niet op, zeker mijn dromen niet. Ik ben een Syriër, ik ben een vluchteling en ik kan wat. Ik kan veel. En ik wil mijn talenten gebruiken, mijn dromen najagen en een leven opbouwen, al is het maar tijdelijk. Herinneringen opbouwen aan en met u. U herinneringen op laten bouwen aan mij en mijn verhalen over Syrië. Die andere wereld, waar ik vandaan kom en waar ik hoop ooit weer naar terug te kunnen keren. Daar zijn mijn familieleden, daar zijn mijn wortels, dat is het land van mijn oude leven. Maar ook, juist als ik niet terugkeer, hoop ik hier mijn talenten in te kunnen zetten. In Syrië ben ik geboren, in Nederland ben ik opnieuw geboren met mijn blik op een nieuwe horizon.

Mohammed Alhendi, Apeldoorn